NORAKSTS
Lieta Nr.A42884109
143/AA43-0444-12/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 26.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneši S.Liniņa un V.Poķis,

piedaloties pieteicējam *A.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Saldus rajona policijas pārvaldes priekšnieka p.i. 2009.gada 1.jūlija lēmuma Nr.036/PB899344 atcelšanu, sakarā ar *A.K.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 8.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 19.maijā plkst.15.50 Saldus rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *M.K. A.K.* sastādīja protokolu un lēmumu Nr.PB899344 (turpmāk – sākotnējais lēmums). Tajā konstatēts, ka *A.K.* 2009.gada 19.maijā plkst.15.48 Saldus rajonā, Brocēnu novadā, pa autoceļu Rīga – Liepāja, vadīja automašīnu VW Transporter, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, nepiesprādzējies ar drošības jostu. *A.K.* pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 38.5.punkta prasības. Ar sākotnējo lēmumu *A.K.* izteikts brīdinājums par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Izskatot *A.K.* apstrīdēšanas iesniegumu, Saldus rajona policijas pārvaldes priekšnieka p.i. ar 2009.gada 1.jūlija lēmumu Nr.036/PA899344 (turpmāk – Lēmums) sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu. Lēmumā norādīts, ka *A.K.* pārkāpumu pierāda policijas inspektoru *M.V.* un *M.K.* ziņojumi. To, ka šīs personas konkrētajā vietā veica pārbaudi, pierāda darba laika uzskaites grafiks, posteņu dislokācijas shēma 2009.gada 19.maijam un izdruka no Smart Monitor operatīvā transporta monitoringa sistēmas. Pārbaudes laikā netika konstatēts, ka *M.K.* jebkad būtu strādājis *A.K.* pakļautībā. *A.K.* paskaidrojums, ka inspektors sākotnēji vēlējās apturēt automašīnu „Žigulis" un, kad tas neizdevās, aiz dusmām apturēja *A.K.* automašīnu, vērtējams kritiski, jo 2009.gada 19.maija

paskaidrojumā *A.K.* to nav norādījis. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt abu policijas inspektoru objektivitāti un iespējas konstatēt pārkāpumu.

[2] *A.K.* Lēmumu pārsūdzēja tiesā, pieteikumā norādot turpmāk minēto.

[2.1] Lietai nav pievienota izdruka no Smart Monitora, kas apliecina *M.K.* atrašanās vietu, apturēt pieteicēju. Pieteicējs netika apturēts apdzīvotā vietā un viņa apturēšanas vietā pieļaujamais maksimālais ātrums bija 60 km/h.

[2.2] Protokolā parakstījies tikai viens policists, kaut arī Lēmumā norādīts, ka pie aizturēšanas bija divi policisti. Iespējams, ka otrs policists sēdēja mašīnā.

[2.3] Nav saprotams, kāpēc policists *M.V.* neapturēja pieteicēju un kāpēc viņš tika apturēts tikai pēc 80 metriem.

[2.4] Pieteicēja automašīnai no aizmugures nevar redzēt ne pasažierus, ne šoferi. *M.K.* meloja, ka ir redzējis no aizmugures, kā pieteicējs pēc apstādināšanas veica piesprādzēšanos.

[2.5] Patiesais motīvs pieteicēja apturēšanai ir tas, ka policijas darbinieki cenšas sastādīt vairāk protokolu, lai štata vietu samazināšanas gadījumā viņi netiktu atbrīvoti no darba.

[3] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un norāda, ka Lēmums pieņemts, izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 8.decembra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Pārbaudot Lēmuma pieņemšanas procesuālos priekšnoteikumus, tiesa secināja, ka tie ir ievēroti, jo pieteicējs vadīja transportlīdzekli un pieteicējam administratīvais sods piemērots ar policijas jaunākā inspektora lēmumu atbilstoši LAPK 214.panta pirmajai daļai.

[4.2] Saskaņā ar LAPK 243.pantu tiesa lietā konstatēja šādus pierādījumus: sākotnējais lēmums, pieteicēja paskaidrojums policijai, Saldus rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunāko inspektoru *M.K.* un *M.V.* ziņojumos norādītais un viņu liecinātais tiesas sēdē.

Tiesa secināja, ka uz to, ka pieteicējs braucis bez piesprādzētas drošības jostas, lietā norāda sākotnējā lēmumā konstatētais, kā arī inspektoru ziņojumos un tiesas sēdē liecībās norādītais. Savukārt uz to, ka pieteicējs bija piesprādzējies, norāda pieteicēja kā pie atbildības sauktās personas policijai sniegtais lietas apstākļu izklāsts.

[4.3] Tiesa konkrētajā gadījumā augstāku ticamību piešķīra policijas inspektoru norādītajiem faktiem dienesta ziņojumos un sākotnējā lēmumā fiksētajiem faktiskajiem apstākļiem, kā arī tiesas sēdē liecinātajam, pretēji pieteicēja sniegtajiem argumentiem. Tiesa uzskatīja, ka policijas darbiniekam nav pamata norādīt lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošus faktus.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītiem dokumentiem par notikumiem, kas

risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5 15.1.punktu).*

No lietas materiāliem neizriet apstākļi, kas būtu pamats secinājumam, ka policijas darbinieks apzināti būtu protokolā fiksējis nepatiesas ziņas. Tiesa lietā nekonstatēja arī tādus apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti vai arī ieinteresētību sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu tieši pieteicējam. Uz policijas darbinieku objektivitāti norāda arī tas, ka policijas darbiniekiem nevar būt nekādas ieinteresētības attiecībā tieši uz pieteicēju, jo viņš ir viens no daudziem ceļu satiksmes dalībniekiem, ar kuriem policijas darbinieki ik dienu sastopas, pildot savus dienesta pienākumus.

Kā tiesas sēdē atzina pieteicējs, viņš dusmu vadīts policistam teicis un sūdzībā norādījis, ka policijas darbinieks pirms tam ir bijis viņa padotais. Šāds fakts neatbilst patiesībai, tādējādi tiesai nav arī pamata šaubīties par *M.K.* objektivitāti, sastādot sākotnējo lēmumu.

Kā jau iepriekš minēts, arī sākotnējais lēmums ir vērtējams kā pierādījums lietā, kurš ir sākotnējais dokuments, kas sastādīts tieši notikuma brīdī. Tiesa neredz saprātīgu iemeslu, lai apšaubītu ziņas, kas nostiprinātas sākotnējā lēmumā un policijas inspektoru sniegtajā dienesta ziņojumā. Tādējādi priekšroka dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamata apšaubīt.

Savukārt pieteicējs ir ieinteresēts noliegt savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, lai izvairītos no administratīvās atbildības un nesaņemtu sodu.

[4.4] LAPK 149.^{4}panta otrās daļas sankcija paredz brīdinājumu vai naudas sodu divdesmit latu apmērā. Pieteicējam par pārkāpumu piemērots sankcijā paredzētais minimālais administratīvais sods – brīdinājums. Tādējādi tiesa secināja, ka atbildētāja, piemērojot sodu, izdarījusi lietderības apsvērumus.

[5] Par šo Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 8.decembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā un pieteicēja papildus iesniegumā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Pret pieteicēju savāktie pierādījumi iegūti nelikumīgā ceļā. Saskaņā ar Smart Monitor navigācijas iekārtu policijas automašīna norādītajā vietā uzturējās tikai divas minūtes, kas ir par maz, lai apturētu automašīnu.

[5.2] Liecinieku *M.K.* un *M.V.* liecības nesakrīt. Nav saprotams, kā *M.V.* nav spējis apturēt pieteicēju no 20-30 metru attāluma, ja *M.K.* no 5-6 metru attāluma to varēja izdarīt. Nesakrīt arī liecības par pirmā policista brīdinājuma žestu par pārkāpuma konstatēšanu, šāda žesta nebija.

[5.3] *M.K.*, pieņemot sākotnējo lēmumu, nebija objektīvs, jo uz viņu tika izdarīts psiholoģisks spiediens no Saldus kārtības policijas vadības, lai tiktu sastādīts pēc iespējas vairāk administratīvo pārkāpumu protokolu.

[5.4] Tiesa nenoskaidroja personu, kura izdzēsa ierakstu policijas automašīnas videoiekārtā.

[5.5] No atbildētāja nepieciešams iegūt paskaidrojumus par Smart Monitor globālās pozicionēšanas sistēmu, jo no lietā esošajiem dokumentiem izriet, ka policijas ekipāža notikuma vietā atradās tikai 2 minūtes.

Nepieciešams pieprasīt arī Saldus rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas jaunākā inspektora darba pienākumus un pilnvaras; informāciju par personu, kura atbild par datu saglabāšanu videonovērošanas kamerās; vai *M.K.* 2009.gadā ir saņēmis algas pielikumus, prēmijas un to saņemšanas pamatojumu; cik soda protokolus *M.K.* 2009.gadā ir izrakstījis un tajos noteikto sodu kopējo summu. Nepieciešams noskaidrot, kāpēc nesakrīt laiki un vietas Smart Monitor sistēmā ar 2009.gada 19.maija posteņu dislokācijas lapā norādītajiem laikiem un vietām.

[6] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību atbildētāja pieteikumu uzskata par nepamatotu un piekrīt Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 8.decembra spriedumam.

[7] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja apelācijas sūdzību un lūdza pieteikumu apmierināt.

Atbildētājas pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās. Tiesā saņemts atbildētājas iesniegums, kurā lūgts lietu izskatīt bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes. Apgabaltiesa atzina, ka lietu iespējams izskatīt bez atbildētājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies pieteicēja paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pārsūdzētais Lēmums atstājams negrozīts.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] Apgabaltiesa uzskata par nepamatotu pieteicēja viedokli, ka liecinieku *M.K.* un *M.V.* liecības nesakrīt.

M.V. ziņojumā norādījis *(lietas 25.lapa)*, ka viņš pamanīja to, ka pieteicējs nav piesprādzējies un *M.K.*, kurš stāvēja tālāk, ar žestu norādīja, lai pieteicēja automašīna tiktu apturēta, ko *M.K.* izdarīja. Pieteicēja automašīna pabrauca *M.K.* garām un tikai tad apstājās. *M.K.* ziņojumā norādījis *(lietas 26.lapa)*, ka arī ir redzējis to, ka pieteicējs nav piesprādzējies ar drošības jostu un viņš norādīja pieteicējam apstāties. Pieteicēja automobilis apstājās aptuveni 20 metrus aiz

M.K. Tuvojoties automobilim *M.K.* redzēja, ka pieteicējs izdara strauju kustību virzienā uz drošības jostu. Pieejot pie automobiļa, *M.K.* redzēja, ka josta ir uzlikta, bet nav piesprādzēta.

Tiesas sēdē *M.V.* ziņojumā norādīto apstiprināja, papildinot, ka to, ka persona nav piesprādzējusies, viņš ierauga aptuveni 20-30 metru attālumā, tas ir pārāk mazs attālums, lai automašīnu apturētu, tāpēc tika dots žests *M.K.*, lai aptur automašīnu. *M.K.* tiesas sēdē liecināja, ka kolēģis norādījis uz pieteicēja automašīnu, ka tā jāaptur un *M.K.* to izdarīja, mašīna tika apturēta kādus 3 metrus aiz viņa. To, ka vadītājam nav drošības jostas, *M.K.* redzējis 5-6 metru attālumā no automašīnas. To, ka josta tiek uzlikta, viņš nav redzējis.

Apgabaltiesa secina, ka abu policijas darbinieku ziņojumos un liecībās norādītie lietā būtiskie fakti sakrīt. Atšķirībā no ziņojumā norādītā *M.K.* tiesas sēdē atzina, ka nav redzējis, kā pieteicējs uzliek jostu, taču pārējos lietā būtiskos faktus liecinieks apstiprināja. Tas, ka *M.V.* pieteicēja pārkāpumu pamanīja aptuveni 20-30 metru attālumā, bet *M.K.* tikai 5-6 metru attālumā no automašīnas, nenozīmē, ka liecinieku liecības būtu vērtējamas kritiski. No ziņojumos un liecībās norādītā izriet, ka abu policijas darbinieku norādītie attālumi ir aptuveni. Tiesa uzskata, ka liecinieku aptuveni norādītie attālumi ir atkarīgi no katra liecinieka subjektīvās attāluma uztveres, no redzes asuma, kā arī no tā, kurā vietā atradās konkrētais liecinieks, jeb citiem vārdiem no tā, kāds bija konkrētā novērotāja stāvoklis attiecībā pret pieteicēja automašīnu. Līdz ar to tikai tāpēc, ka katra persona atbilstoši savai subjektīvajai uztverei ir norādījusi atšķirīgu aptuveno attālumu, kādā ir pamanījusi ar drošības jostu nepiesprādzējušos pieteicēju, nevar secināt, ka šo personu paskaidrojumi nav patiesi un ticami.

Apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav nepieciešams pieprasīt informāciju par videoieraksta veikšanu vai neveikšanu, jo abu policijas darbinieku ziņojumi un liecības tiesas sēdē ir pietiekamas, lai atzītu, ka pieteicēja vaina pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta. Turklāt, pat ja tiesa konstatētu, ka šāds ieraksts ir veikts, to visticamāk nevarētu izmantot kā pierādījumu, jo jau no sākotnējā *M.K.* ziņojuma izriet, ka policijas transportlīdzeklis bija novietots perpendikulāri autoceļam, ar priekšpusi virzienā uz Brocēniem.

[11] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja viedoklim, ka lietas objektīvai izskatīšanai nepieciešams iegūt izdruku no Smart Monitor operatīvā transporta monitoringa sistēmas. No lietā esošās izdrukas *(lietas 27.lapa)* redzams, ka pieteicēja automašīnas apturēšanas brīdī, kas saskaņā ar sākotnējā lēmumā norādīto bija plkst.15.48, policijas darbinieku transportlīdzeklis atradās notikuma vietā. Ne no pieteicēja, ne policijas darbinieku paskaidrojumiem neizriet, ka policijas darbinieku transportlīdzeklis līdz dokumentu noformēšanas pabeigšanai par pieteicēja administratīvo pārkāpumu būtu pārvietots uz citu vietu. Līdz ar to tiesa uzskata, ka lietā nav nepieciešams iegūt papildus izdruku par automašīnas atrašanās vietu pēc plkst.15.49, par ko lietā ziņu nav.

[12] Apgabaltiesa uzskata par nepamatotu pieteicēja argumentu, ka

nesakrīt laiki un vietas Smart Monitor sistēmā ar 2009.gada 19.maija posteņu dislokācijas lapā norādītajiem laikiem un vietām. No 2009.gada 19.maija dislokācijas lapā norādītā izriet, ka laikā no 15.30 līdz plkst.16.20 *M.V.* un *M.K.* bija norīkoti kontrolēt jostu lietošanu uz autoceļa Rīga – Liepāja no 75. km līdz 96.km. Pieteicēja pārkāpums tika konstatēts šā autoceļa 95,4 km, tātad nav pamata uzskatīt, ka policijas inspektori būtu pārkāpuši viņiem doto darba uzdevumu. Tas, ka tajā pašā dienā vēlāk šie paši policijas darbinieki bija norīkoti veikt kontroli tikai šā autoceļa 94.-95. km, nenozīmē, ka viņi kontroli šajā vietā nedrīkstēja veikt ātrāk, kad viņi bija norīkoti darbā lielākā šā ceļa posmā.

[13] Pieteicējs norāda uz policijas darbinieku pieļauto procesuālo pārkāpumu, proti, viņam uz vietas netika izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi. Pieteicējs tiesas sēdē nevarēja tiesai paskaidrot, kā šis viņaprāt pieļautais pārkāpums varēja ietekmēt lietas izskatīšanas rezultātu. Viņš paskaidroja, ka iemesls, kāpēc pieteicējs norāda uz šo pārkāpumu, ir tas, ka pieteicējs vēlas, lai policijas darbinieki vismaz tiesas sēdē viņam izskaidrotu viņa tiesības.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs sākotnējā paskaidrojumā šādus iebildumus nav izteicis, tie nav izteikti arī apstrīdēšanas iesniegumā iestādē un tiesā iesniegtajā pieteikumā. Līdz ar to tiesa apšauba šo pieteicēja iebildumu ticamību. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka sākotnējais lēmums noformēts uz tipogrāfiski nodrukātas veidlapas, kurā citastarp ir citēts arī LAPK 260.pants, kurā uzskaitītas pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības un pienākumi. Tātad, pat ja tiesības pieteicējam mutiski patiešām netika izskaidrotas, viņam nebija šķēršļu nepieciešamības gadījumā tās izlasīt sākotnējā lēmumā. Savukārt liecinieki uz tiesu ir aicināmi nevis tāpēc, lai pie atbildības sauktajai personai izskaidrotu procesuālās tiesības, bet gan lai sniegtu liecību par lietā noskaidrojamiem apstākļiem, kas šajā lietā jau ir izdarīts pirmās instances tiesā.

[14] Apgabaltiesa uzskata par nepamatotu arī pieteicēja viedokli, ka lietas objektīvai izskatīšanai nepieciešams iegūt ziņas par *M.K.* algas pielikumiem, prēmijām, to saņemšanas pamatojumu, viņa sastādītajiem protokoliem. No tā, vai amatpersona ir saņēmusi algas pielikumu un prēmiju, un no tā, kādi kopumā ir bijuši amatpersonas darba rezultāti, nevar izdarīt secinājumu, ka šī amatpersona konkrētā lietā sniedz nepatiesas liecības un pieņem nepamatotu lēmumu. Šajā lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka policijas amatpersonas būtu ieinteresētas nepamatoti apvainot pieteicēju pārkāpuma izdarīšanā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11] panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14] pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Saldus rajona policijas pārvaldes priekšnieka p.i. 2009.gada 1.jūlija lēmumu Nr.036/PB899344 (2009.gada 19.maija protokols un lēmums Nr.PB899344), bet *A.K.* pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	I.Amona
Tiesneši	*(paraksts)*	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā, 2012.gada 26.janvārī